Asia: E 84/2020 vp Valtioneuvoston selvitys: Euroopan komission tiedonanto Vuoteen 2030 ulottuvasta biodiversiteettistrategiasta - Luonto takaisin osaksi elämäämme

Luontopaneelin lausunto

Yleistä

Biodiversiteettistrategialla EU pyrkii kohti vaikuttavaa biodiversiteetin eli luonnon monimuotoisuuden suojelua. Luonnon monimuotoisuuden väheneminen ja luonnon tilan heikkeneminen uhkaavat luonnon ekosysteemipalveluiden toimivuutta. Luonnon liiallinen hyödyntäminen on yhtälailla harvaan asutun Suomen (Kotiaho ym. 2015) kuin muunkin Euroopan, ja koko maailman ongelma (IPBES 2018; 2019).

Luontopaneeli korostaa tieteellisesti erittäin vahvaan näyttöön perustuvaa lähestymistapaa, joka turvaa lajien elinympäristöt. Tällä tarkoitetaan alueiden suojelua niin, että ne pääsevät luontaisesti kehittymään kohti luonnontilaa. Tämä asia on itse strategiassakin selkeästi tunnistettu ja todettu: "*Biodiversiteetin säilyttäminen onnistuu parhaiten suojelualueilla".* Tästä syystä Luontopaneeli on voimakkaasti samaa mieltä Suomen kannasta, jonka mukaan "*Suomi pitää EU-tason 30 % suojelupinta-alatavoitetta sekä maa- että merialueilla tervetulleena"*. Luontopaneeli katsoo, että Suomen voimavaroihin nähden on luonnollista, että Suomi kantaa vastuun vähintään tasajakoon perustuvasta suojeluosuudesta eli pyrkii omalla alueellaan saavuttamaan vähintään 30 % suojelupinta-alan sekä maa- että merialueilla. Tätä näkemystä tukee myös Suomen tärkeänä pitämä alueellinen edustavuus, eli että "*suojelualueet kattavat luonnonmaantieteellisesti edustavasti ja alueellisesti tasapainoisesti elinympäristöjä maalla, merellä ja vesialueilla*".

EU:n biodiversiteettistrategian vahvuus on sen kattavuus ja kunnianhimoisuus. Se kattaa maa- ja merialueet ja pyrkii ohjaamaan suojelua tasapuolisesti jäsenvaltioiden kesken. Yhtenäinen biodiversiteettistrategia, joka koskee kaikkia lajeja ja luontotyyppejä on myös erittäin oleellista suojelun vaikuttavuuden takaamiseksi. Tämä mahdollistaa sen, että biodiversiteettistrategia läpileikkaa kaikki yhteiskunnan tasot ja toimet ja tekee sen jäsenvaltioita yhtälailla velvoittavilla tavoilla.

Sillä kuinka asioista puhumme, eli sanavalinnoilla, on tutkitusti merkitystä maailmakuvaamme, käsityksiimme ja käyttäytymiseemme (Garrard 2012). On melko yleinen tapa puhua siitä, että tavoitteenamme on lisätä kestävää käyttöä. Näin myös tässä biodiversiteettistrategiassa ja Suomen kannoissa. On syytä huomata, että kirjaimellisesti tällöin tavoitteena on lisätä käyttöä. Ympäristökriisien keskellä ja kaikkien kansainvälisten ympäristöraporttien viestine perusteella (esim. IPBES 2018, 2019) on kuitenkin selvää, että tavoitteen tulee olla lisätä käytön kestävyyttä, ei käyttöä itsessään. Sama pätee

myös englanninkieliseen ilmaisuun "*increase the sustainable use",* kun tavoitteena pitäisi olla "*increase the sustainability of the use"*. Luontopaneeli näkisi hyvänä omaksua tapa, jossa korostetaan kestävyyttä käytön sijaan.

Monin osin Luontopaneeli yhtyy Suomen kantoihin, mutta on kuitenkin tehnyt myös erinäisiä kriittisiä huomioita. Seuraavassa pureudumme ensin Suomen kantoihin vuoteen 2030 ulottuvasta biodiversiteettistrategiasta ja sen jälkeen biodiversiteettistrategiaan itseensä.

Luontopaneelin huomioita Suomen kantoihin vuoteen 2030 ulottuvasta biodiversiteettistrategiasta

1.

Luontopaneeli tervehtii ilolla Suomen kantaa sivulla 2, jonka mukaan "S*uomi pitää tärkeänä, että EU toimii globaalina edelläkävijänä biodiversiteettipolitiikassa ja, että kansainväliset, EU:n omat sitoumukset ja kansallinen toimeenpano vievät samaan suuntaan*." Toisaalta samalla sivulla kuitenkin lähes ristiriitaisesti korostetaan, että "*On myös muistettava, että taakanjako jäsenmaiden kesken suojelussa ja ennallistamisessa on oltava Suomen kannalta kohtuullinen*." Englanninkielisessä strategiassa itsessään korostetaan sivulla 5 oikeudenmukaista velvoitteiden jakoa jäsenmaiden välillä "(*Every Member State will have to do its fair share of the effort...*)". Tämä huomioiden korostus, että taakanjaon on juuri Suomen kohdalla oltava kohtuullinen, vaikuttaa omahyväiseltä ja kenties sivistyneempi tapa ilmaista asia voisi olla, että Suomi kannattaa ajatusta, jonka mukaan taakanjaon on oltava kaikkien jäsenmaiden kannalta oikeudenmukainen.

2.

Sivulla 2 todetaan, että*: "Suomi tukee komission esitystä tiedon osaamiskeskuksen perustamisesta ja ekosysteemipalveluiden arvottamisen kehittämisestä EU:ssa."*

Luontopaneeli yhtyy Suomen lausuntoon ja pitää tärkeänä, että luonnon monimuotoisuuden suojelun ja käytön kestävyyden arvioinnin edellytyksenä olevaa tietopohjaa ja tiedonkulkua vahvistetaan kaikin tavoin. Näin ollen myös hallinnollisten rakenteiden kehittäminen, kuten strategiassa mainitun (sivu 21) uuden luonnon monimuotoisuuden tietokeskuksen perustaminen, voi olla perusteltua. Keskuksen tehtävänä tulisi kuitenkin strategiassa mainittujen tehtävien lisäksi olla tiedontuotannon edistäminen, koordinoiminen ja tehostaminen sekä mahdollisesti yhteenvetotiedon tuottaminen Euroopan tasolla. Luonnon monimuotoisuustiedon hallinnoinnin ja tuottamisen uudelleenorganisoiminen myös kansallisella tasolla voisi olla järkevää.

3.

Sivulla 3 todetaan, että "*Lintu- ja luontodirektiivien liitteitä tulee päivittää tieteellisen tiedon pohjalta ottaen huomioon muutokset lajien kannoissa, levinneisyysalueissa, elinympäristöissä sekä uhanalaisuusarvioinneissa. Päivityksessä tulee tarkastella myös sosiaalista kestävyyttä.*"

Luontopaneeli katsoo, että vaikka periaatteessa tieteelliseen tietoon pohjautuva arviointi ja päivitys voisi olla järkevää, poliittiset intohimot tiettyjen lajien poistamiseksi listoilta ovat niin Suomessa kuin muissakin jäsenvaltioissa suuria, aiheuttaen riskin, että direktiivit avaamalla luonnon monimuotoisuuden turvaaminen voi vaarantua. Tästä syystä Luontopaneeli ei pidä direktiivien päivittämistä viisaana eikä toivottavana, ennen kuin on EU:n laajuisesti kyetty varmistamaan, että päivitykset tekevät tieteellisen tiedon pohjalta riippumattomien asiantuntijoiden muodostamat työryhmät ilman poliittista ohjausta.

Luontopaneeli on vahvasti sillä kannalla, että kun luonto- ja lintudirektiivejä joskus päivitetään, päivityksessä ei tule tarkastella mitään muita kuin luonnontieteellisiä tosiasioita lajien ja luontotyyppien häviämisriskeistä. Lajien ja luontotyyppien suojelun sosiaalinen kestävyys tulee huomioida jollakin toisella menettelytavalla, esimerkiksi niin, että kohtuuttomien sosiaalisten ongelmien ilmaantuessa niitä hoidetaan tapauskohtaisesti tuilla, korvauksilla tai poikkeusmenettelyin myöntämällä lupia suoja- tai kannanhoidolliseen metsästykseen. Näiden jo sallittujen keinojen käyttämisessä Suomella itsellään on parannettavaa.

Luontopaneeli katsoo, että luonnon monimuotoisuuden turvaamisen kannalta tällä hetkellä viisainta olisi poistaa tämä kohta Suomen kannoista.

4.

Sivulla 4 todetaan että*: "Suomi katsoo, että kansallisissa suojelutavoitteissa tulee ottaa huomioon muut suojelualueiden ulkopuolella luonnon monimuotoisuutta turvaavat alueet (OECM)."*

Biodiversiteettistrategian tavoite on, että siihen kuuluvat alueet ovat oikeudellisen suojelun piirissä (BD-strategia s. 6) ja lisäksi, että *"Jäsenvaltiot vastaavat lisäsuojelualueiden ja tiukan suojelun lisäalueiden nimeämisestä. Alueiden nimeämisen olisi joko kasvatettava Natura 2000 -verkostoa tai kansallisten suojelujärjestelmien piiriin kuuluvien alueiden määrää.*"
Luontopaneeli katsoo, että Suomen kanta on tämä tavoitteen kannalta mahdollisesti ristiriitainen puhuessaan suojelualueiden ulkopuolisista alueista. Luontopaneelin näkemys on, että kaikkien tahojen kannalta on selkeintä, että luonnon suojeluun tarkoitetut alueet ovat selvästi sellaisiksi määriteltyjä ja oikeudellisesti myös pitkällä tähtäimellä rajoitetun käytön piirissä tai kokonaan suojeltuja.

5.

Sivulla 4 todetaan että: "*Suomi pitää tärkeänä uusiutuvien luonnonvarojen ja hiilipitoisten ekosysteemien, kuten turvepeltojen ja kosteikkojen kestävän hoidon ja käytön edistämistä, millä on merkittäviä positiivisia synergiahyötyjä ilmaston lisäksi myös vesien ja luonnon monimuotoisuuden tilassa. Ennallistamis- ja suojelutavoitteiden täyttäminen ei saa heikentää ruokaturvaa tai maaseudun elinkeinojen toimeentulomahdollisuuksia.*"

Luontopaneeli toteaa, että turvemaiden käyttöön liittyy huomattavia ympäristö- ja ilmastohaittoja, joten niiden voimaperäinen käyttö ja etenkään käytön edistäminen ei useinkaan ole ilmastollisesti tai ympäristöllisesti kestävää. Kuten yleisessä osassa korostimme, pitää lisätä käytön kestävyyttä ei käyttöä sinänsä. Ruokaturvasta ei Suomen suopeltojen raivaamisessa suoraan ole kyse. On vaarana, että kappaleen jälkimmäinen lause rajoittaa turvepeltojen ennallistamista ja antaa elinkeinotoimintaan vedoten oikeutuksen niiden raivaamiselle. Tavoitteena tulisi olla varovaisuusperiaatteiden mukaisesti kaikkien luonnon ja ympäristön tilaa huonontavien toimien minimointi.

6.

Sivulla 4 todetaan että: "*Suomi pitää tärkeänä, että elinympäristöjen tilan parantamisen yhteydessä otetaan huomioon myös hiilinielujen ja -varastojen turvaaminen. Pääsääntöisesti tulee pyrkiä säilyttämään olemassa oleva monimuotoisuus kaikilla sen tasoilla.*"

Luontopaneeli toteaa, että luonnon monimuotoisuuden suojelun on oltava biodiversiteettistrategian ensisijainen tavoite. On viitteitä siitä, että ilmasto edellä menevät hankkeet voivat olla luonnon monimuotoisuuden suojelun kannalta haitallisia, kun taas luonnon monimuotoisuus edellä menevät hankkeet pääsääntöisesti hyödyttävät myös ilmastoa (UN 2019).

On huomattava, että viimeisen lauseen sanamuoto kirjaimellisesti estää monimuotoisuuden tilan parantamisen. Tavoitteen tulee olla elinympäristöjen tilan ja monimuotoisuuden parantaminen, ei olemassa olevan heikennetyn tilan säilyttäminen. Lisäksi sanan "pääsääntöinen" käyttäminen vesittää kunnianhimoa eikä ole linjassa sen tavoitteen kanssa, johon biodiversiteettistrategia pyrkii.

Ehdotus: *Suomi pitää tärkeänä, että elinympäristöjen tilan parantamisella tavoitellaan ensisijaisesti hyötyjä luonnon monimuotoisuudelle ja, kun mahdollista, priorisoidaan toimia, jotka lisäksi edistävät myös hiilinielujen ja varastojen turvaamista.*

7.

Sivulla 5 todetaan: "*Merialueiden ja sisävesien tilan parantaminen edellyttää ensisijaisesti rehevöitymisen ja rakentamisen haittojen vähentämistä tukevia toimenpiteitä useilla politiikkasektoreilla"*

Luontopaneeli toteaa että sanamuoto on hankala ja epämääräinen. Tilan parantamisessa tulee puuttua juurisyihin. Tämä tarkoittaa sitä, että on puututtava rehevöitymisen syyhyn, ei sen aiheuttamien haittojen vähentämiseen. Tämä olisi mahdollista uudistamalla rohkeasti maatalouden ympäristötuki. Ympäristötukea on vuodesta 1995 lähtien jaettu vuositasolla noin 300 miljoonaa euroa, josta 90 % yleistukena, jonka saamiseen riittää että noudattaa yleistä hyvää viljelytapaa. Tämän tuen rakenteellisilla muutoksilla saataisiin vapautettua runsaasti voimavaroja esimerkiksi rehevöitymisen vastaiseen työhön. Ehdotetaan että lause muotoillaan kuvaamaan todettuja päästölähteitä ja uhanalaisuuden syitä (Hyvärinen ym. 2019, ymparisto.fi): *Merialueiden ja sisävesien tilan parantaminen edellyttää ensisijaisesti rakentamisen ja maatalouden vesistöhaittojen vähentämistä.*

8.

Sivulla 7 todetaan: "*Suomi katsoo, että ekologisen kytkeytyvyyden vahvistamisen keinoista maatalousympäristöissä tarvitaan vielä lisätietoa. "*

Luontopaneelin näkemys on, että vaikka lisää tietoa tarvitaan monesta asiasta, tietoa toimivista ratkaisuista on olemassa eikä osittainen tiedon puute saa olla toiminnan este. Luontopaneeli ehdottaa että lause muotoillaan seuraavasti: *Suomi katsoo, että samalla kun maatalousympäristöjen ekologista kytkeytyvyyttä vahvistetaan, selvitetään myös uusien keinojen vaikuttavuutta.*

9.

Sivulla 7 todetaan: "*Suomi pitää hyvänä, että ei-tuottavia aloja olisi nykytason mukaisesti 5 %, mutta vähimmäisosuudesta ei tulisi säätää EU-tasolla vaan päätäntävalta tulisi olla jäsenmailla."*

Luontopaneeli katsoo, että luonnon monimuotoisuuden tehokas ja tasapuolinen turvaaminen vaatii suojelun minimitason yhteissääntelyä EU-tasolla sekä tämän tason ylittävien vapaaehtoisten toimien yhdistelmää. Strategiassa esitetty 10 % pinta-alan varaaminen luonnonvaraisille eläimille, kasveille, pölyttäjille ja luonnollisille tuholaisten säätelijöille muun muassa suojakaistoja, kesantomaata ja tuottamattomia puita ja lahopuuta maisemaan lisäämällä on monimuotoisuuden säilyttämisen kannalta perusteltua ja kesantovelvoitteen osalta käytännössä todettu koko EU:n alueella realistiseksi.

10.

Sivulla 7 todetaan: "*Luonnon monimuotoisuuden edistäminen metsissä. Suomi pitää luonnon monimuotoisuutta koskevan tietopohjan ja luonnon*

monimuotoisuuden tilan parantamista metsäsektorilla tärkeänä. Luonnonsuojelualueverkoston lisäksi keskeistä on kehittää talousmetsien luonnonhoitoa ja sen valtavirtaistamista osana jokapäiväistä metsänhoitoa. Metsäluonnon monimuotoisuuden kannalta, olisi perusteltua suojella jäljellä olevat luonnonmetsät. Suomi korostaa selkeiden ja vakiintuneiden käsitteiden hyödyntämistä, kuten esim. FAO:n luonnonmetsän määritelmää (primary forest).“

Luontopaneelin kanta on, että rakennepiirteisiin ja ihmisen koskemattomuuteen perustuva FAO:n määritelmä (FAO 2020) on ongelmallinen biodiversiteettistrategian tavoitteeseen nähden, koska lähes kaikki alueet maailmassa ovat enemmän tai vähemmän ihmisen vaikutuksen alaisena. Ihmisvaikutuksen täyttä puuttumista ei ole myöskään edellyttänyt yksikään aiempi suojeluohjelma Suomessa ja muita määritelmiä on käytetty jo aiemmin mm. Metsossa, Naturassa, Metsähallituksen aluesuunnittelussa ja vanhojen metsien suojeluohjelmassa. Luontopaneeli kehottaa poistamaan FAO:n luonnonmetsän määritelmäehdotuksen Suomen kannoista, koska sen käyttöönotto voisi vaarantaa Euroopan viimeisten luonnonmetsien ja vanhojen metsien säilymisen ja olla ristiriidassa biodiversiteettistrategian tavoitteiden kanssa. Strategiassa itsessään viitataan CBD:n metsien monimuotoisuutta käsitelleen teknisen asiantuntijaryhmän määritelmiin (alaviite 25; https://www.cbd.int/forest/definitions.shtml) ja ne ovat huomattavasti selvemmin linjassa biodiversiteettistrategian tavoitteiden kanssa.

11.

Sivulla 7 todetaan: “*Vanhojen metsien ja luonnonmetsien suojelusta tulee voida päättää kansallisella tasolla. Suomen mielestä EU:n metsästrategiaa tulee kehittää luonnon monimuotoisuustavoitteiden ja metsiin liittyvien politiikkojen yhteensovittamisen työkaluna. “*

Luontopaneeli ei näe mitään syytä, miksi vanhojen metsien ja luonnonmetsien suojelusta pitäisi voida päättää kansallisella tasolla. EU:lla on sen perussopimuksen nojalla vahva toimivalta ympäristöasioissa eivätkä metsät tee tässä poikkeusta.

Luontopaneeli katsoo, että on hyvä ja valtavirtaistamisajattelun mukaista, että biodiversiteettistrategian tavoitteita toimeenpannaan eri sektoreilla mukaan lukien EU:n metsästrategiassa. Metsästrategian onkin täysimääräisesti otettava biodiversiteettistrategian tavoitteet huomioon.

12.

Sivulla 7 todetaan: *“Suomi yhtyy näkemykseen, että metsittäminen tulee toteuttaa siten, että sillä ei aiheuteta haitallisia vaikutuksia luonnon monimuotoisuudelle. Suomi katsoo, että metsiä ja metsäsektoria varten on laadittava vahva, itsenäinen ja kokonaisvaltainen strategia. Strategian tulisi parantaa metsiin ja metsäsektoriinvaikuttavien aloitteiden politiikkajohdonmukaisuutta ja kattaa*

koko metsäsektorin arvoketju metsien kestävän hoidon ja käytön edistämisestä aina tuotteisiin asti.“

Luontopaneeli toteaa, että metsästrategia on metsien talouskäyttöä ohjaava strategia (COM 2013 659), ja sellaisena se voi olla vahva. Se ei kuitenkaan vahvuudessaan voi olla niin itsenäinen, että se jättäisi huomioimatta muut strategiat. Sen sijaan on hyvin kannatettavaa että se on kokonaisvaltainen niin, että se täysimääräisesti huomioi biodiversiteettistrategian tavoitteet.

13.

Sivulla 7 todetaan: “*Suomi pitää tärkeänä, että metsästrategia mahdollistaa metsien kestävän hyödyntämisen ja kunnioittaa omaisuudensuojaa samalla kun huolehditaan ilmastoja biodiversiteettitavoitteista. Suomi katsoo, että metsästrategian kautta voidaan edistää myös puurakentamista. Metsätalouteen liittyvien toimien on koko Suomen EU-jäsenyyden ajan tulkittu kuuluvan jäsenmaiden kansallisen kompetenssin piiriin. EU:lla on toimivaltaa ympäristö-, maatalousja energiasektoreilla, jotka joko suoraan tai välillisesti vaikuttavat metsiin. Suomi katsoo, että metsäpolitiikan tulee olla jatkossakin kansallisen päätäntävallan piirissä.“*

Luontopaneeli muistuttaa, että EU:n toimivaltaan kuuluu SEUT 191 artiklan mukaisesti ”ympäristön laadun säilyttäminen, suojelu ja parantaminen”, johon kuuluu luontotyyppien sekä luonnonvaraisen eläimistön ja kasviston suojelu. Tämä koskee selkeästi myös metsälajien ja metsäluontotyyppien suojelua, joiden säilymiselle ylivoimaisesti suurin uhkatekijä Suomessa ovat metsänhoitomenetelmät ja hakkuut (Hyvärinen 2019, Kontula & Raunio 2018). Kansalliset metsäpoliittiset suositukset ja ohjeistukset eivät kykene turvaamaan EU:n laajuisia biodiversiteettitavoitteita ja Luontopaneeli katsookin, että strategiassa esitetyt sitovat määrälliset tavoitteet koko EU alueella ja kaikissa luontotyypeissä on hyvin perusteltu. Sitovien määrällisten tavoitteiden lisäksi tehtävät metsätalousmaiden monimuotoisuustoimet voidaan jatkossakin säilyttää kansallisen päätäntävallan alla.

Luontopaneelin huomioita vuoteen 2030 ulottuvasta biodiversiteettistrategiasta itsestään

14.

Sivulla 8 todetaan ”*Komissio päivittää maaperää koskevan EU:n teemakohtaisen strategian vuonna 2021, jotta näitä kysymyksiä voidaan käsitellä kokonaisvaltaisesti ja auttaa täyttämään maaperän huonontumisen nollatasoa koskevat EU:n ja kansainväliset sitoumukset.*”

Luontopaneeli huomauttaa, että land degradation-neutrality (LDN) on huomattavasti laajempi kysymys kuin maaperän huonontuminen ja komission

olisi hyvä tarkastella yhdessä LDN-tavoitetta ja biodiversiteettiin liittyvää ei nettoheikennystä -tavoitetta (NNL) ja edistää molempiin tavoitteisiin liittyvää lievennyshierarkiaa, mukaan lukien ekologista kompensaatiota, EU-sääntelyssä.

Samalla Luontopaneeli toteaa, että olisi aika saattaa ajan tasalle myös suomenkielinen käännös land-degradation neutraliy -termistä ja tavoitteesta, johon Suomikin on sitoutunut osana YK:n kestävän kehityksen tavoitteita (tavoite 15.3). Harhaanjohtava käännös, myös valtioneuvoston sivuilla (www.kestavakehitys.fi), vaikuttaa paljon siihen mistä puhutaan, miten asia ymmärretään ja paljonko ongelman katsotaan koskettavan Suomea. Kyse ei ole 'maaperän huonontumisesta' tai pilaantumisesta, vaan *maan tuottokyvyn heikkenemisestä*, johon kuuluu mm. *maan peitteen, maan tuottavuuden ja hiilivarastojen muutosten* seuranta**.** Maan tuottokyvyn heikentymättömyyttä (LDN) tavoiteltaessa on tärkeää ja järkevää ottaa samalla huomioon myös luonnon monimuotoisuuden suojelu.

15.

Sivulla 10 todetaan: "*EU:n on panostettava metsien määrään, laatuun ja selviytymiskykyyn erityisesti tulipaloja, kuivuutta, tuhoojia ja muita uhkia vastaan, jotka todennäköisesti lisääntyvät ilmastonmuutoksen myötä. Kaikki metsät on pidettävä hyvässä kunnossa, jotta ne voivat säilyttää sekä luonnon monimuotoisuuden, että ilmaston kannalta tärkeät tehtävänsä.*"

Luontopaneeli huomauttaa, että toisin kuin monet kulttuurivaikuteiset elinympäristöt, luonnolliset elinympäristöt, joihin metsäluonto pääsääntöisesti lukeutuu, eivät tarvitse ihmistä pysyäkseen hyvässä kunnossa. Esimerkiksi Suomen metsäluonnon tila näyttää selvästi, että erityinen metsän hyvän kasvukunnon ylläpito perinteisen tasaikäismetsätalouden keinoin eli harvennuksin ja hakkuin on haitallista lajistolle (Hyvärinen ym. 2019). Tämän vaatiminen koskemaan kaikkia metsiä on ristiriidassa suojelun ja osittaisen suojelun kanssa, joka juurikin pyrkii säästämään metsien luonnolliset piirteet ihmistoiminnalta. Ilmastopaneelin selvityksen (Kalliokoski ym. 2019) mukaan ilmastoviisasta metsätaloutta on metsätalouden intensiteetin laskeminen, ei sen kiihdyttäminen, johon kunnossapitäminen helposti viittaa. EU:n BD-strategiassa olisi tuotava esille monimuotoisuutta lisääviä, vaihtoehtoisia metsänhoitotapoja, joita voidaan ottaa käyttöön talousmetsissä.

16.

Päätavoitteena 11 strategiassa mainitaan kaupunkien ja niiden lähialueiden viherryttäminen. Viheralueet ja lähiluonto ovat tutkitusti tärkeitä ihmisten fyysiselle ja psyykkiselle hyvinvoinnille (Maller ym. 2006). Myös monimuotoisuuden kannalta on kannatettavaa, että viheralueisiin ja niiden ekologiseen laatuun kiinnitetään entistä enemmän huomiota. Samalla on kuitenkin hyvä pitää mielessä, että vaikka pinta-ala onkin kasvussa, kaupungit kattavat vain muutaman prosentin maapallon maapinta-alasta (www.un.org).

Tämä tarkoittaa sitä, että pääpaino luonnon monimuotoisuuden suojelussa tulee olla muualla kuin kaupungeissa.

17.

Kohdassa 1, sivulla 2 on asiasisältöä muuttava käännösvirhe:
"n. Viimeisten 40 vuoden aikana maailman luonnonvaraisen kasviston ja eläimistön määrä on pienentynyt 60 prosenttia ihmisen toiminnan seurauksena[10]."

Englanninkielisessä tekstissä kohta on näin: "*In the last four decades, global wildlife populations fell by 60% as a result of human activities[10]."*

Sana Wildlife viittaa englanninkielessä pääsääntöisesti villieläimiin ja myös yläviite 10 on WWF:n Living Planet-raportti, joka käsittelee selkärankaisia eläimiä, ei kasveja.

18.

Sivuilla 3 ja 22 todetaan, että *"Maailman olisi sitouduttava nettovoittoperiaatteeseen, jotta luontoa ei kuluteta enemmän kuin mitä se tuottaa."*

Luontopaneeli toteaa, että EU:n tulisi myös tässä näyttää vahvaa esimerkkiä ja jo nyt sitoutua vahvasti nettohyötyperiaatteeseen ja ottaa käyttöön keinoja, joiden avulla tähän voidaan EU:n laajuisesti päästä. Tämä edellyttäisi mm. lievennyshierarkian, mukaan lukien ekologisen kompensaation nykyistä parempaa integroimista osaksi EU- ja kansallista lainsäädäntöä. Nykyinen sääntely ei turvaa edes kokonaisheikentymättömyyden periaatteen (no net loss) toteutumista.

Viitteet:

www.cbd.int (haettu 7.9.2020) https://www.cbd.int/forest/definitions.shtml

COM 2013 659. Uusi EU:n metsästrategia: metsien ja metsäalan puolesta

FAO 2020. Global Forest Resources Assesment. Terms and definitions. Forest resources assesment working paper 188

Garrard G. 2012. Ecocritisim. Routledge.

Hyvärinen, E., Juslén, A., Kemppainen, E., Uddström, A. & Liukko, U.-M. (toim.) 2019. Suomen lajien uhanalaisuus – Punainen kirja 2019. Ympäristöministeriö & Suomen ympäristökeskus. Helsinki. 704 s.

IUCN-WCPA Task Force on OECMs, 2019. *Recognising and reporting other effective area-based conservation measures.* Gland, Switzerland: IUCN.

IPBES 2018. Summary for policymakers of the thematic assessment report on land degradation and restoration of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem Services. R. Scholes, L. Montanarella, A. Brainich, N. Barger, B. ten Brink, M. Cantele, B. Erasmus, J. Fisher, T. Gardner, T. G. Holland, F. Kohler, J.S. Kotiaho, G. Von Maltitz, G. Nangendo, R. Pandit, J. Parrotta, M. D. Potts, S. Prince, M. Sankaran and L. Willemen (eds.). IPBES secretariat, Bonn, Germany.

IPBES 2019. Global Assessment on Biodiversity and Ecosystem Services. Secretariat of the Intergovernmental Science-Policy Platform on Biodiversity and Ecosystem services, Bonn, Germany.

Kalliokoski T., Heinonen T., Holder J., Lehtonen A., Mäkelä A., Minunno F., Ollikainen M., Packalen T., Peltoniemi M., Pukkala T., Salminen O., Schelhaas M.-J., Seppälä J., Vauhkonen J. ja Kanninen M. 2018. Skenaarioanalyysi metsien kehitystä kuvaavien mallien ennusteiden yhtäläisyyksistä ja eroista. Suomen Ilmastopaneeli.

Kontula, T. & Raunio, A. (toim.). 2018. Suomen luontotyyppien uhanalaisuus 2018. Luontotyyppien punainen kirja – Osa 1: Tulokset ja arvioinnin perusteet. Suomen ympäristökeskus ja ympäristöministeriö, Helsinki. Suomen ympäristö 5/2018. 388 s.

Kotiaho, J.S., Kuusela S. Nieminen, E. and Päivinen, J. (eds.) 2015. Elinympäristöjen tilan edistäminen Suomessa – ELITE-työryhmän mietintö elinympäristöjen tilan edistämisen priorisointisuunnitelmaksi ja arvio suunnitelman kokonaiskustannuksista. Suomen ympäristö 8 | 2015.

www.kestavakehitys.fi. (haettu 7.9.2020) https://kestavakehitys.fi/agenda2030/tavoite-15)

Maller C.,Townsend M., Pryor A., Brown P., St Leger L., 2006- Healthy nature healthy people: 'contact with nature' as an upstream health promotion intervention for populations, *Health Promotion International*, Volume 21: 45–54.

UN / Independent Group of Scientists appointed by the Secretary-General, *Global Sustainable Development Report 2019: The Future is Now – Science for Achieving Sustainable Development,* (United Nations, New York, 2019).

www.un.org (haettu 7.9.2020) https://www.un.org/sustainabledevelopment/cities/

Ymparisto (haettu 6.9.2020): https://www.ymparisto.fi/fi-FI/Kartat_ja_tilastot/Vesistojen_kuormitus_ja_luonnon_huuhtouma